

■ Ἡ καλλιέργεια μιᾶς ἱκανότητος μετ' Ἀγάπης

Τὸ ραγισμένο δοχεῖο *

Οἱ ἀτέλειες τοῦ διπλανοῦ μας

Μιὰ γριὰ κινέζα κουβαλοῦσε νερὸ μετὰ δύο μεγάλα δοχεῖα, κρεμασμένα ἀπὸ τοὺς ὤμους της.

Τὸ ἓνα δοχεῖο ἦταν ἄψογο καὶ μετέφερε πάντα ὅλη τὴν ποσότητα νεροῦ ποὺ ἔπαιρνε.

Τὸ ἄλλο εἶχε μιὰ ρωγμὴ καὶ στὸ τέλος τῆς μακριᾶς διαδρομῆς ἀπὸ τὸ ρυάκι στὸ σπίτι ἔφθανε μισο-ἄδειο.

Ἔτσι, γιὰ δύο ὁλόκληρα χρόνια ἡ γριὰ κουβαλοῦσε καθημερινὰ μόνο

ἐνάμισι δοχεῖο νερὸ στὸ σπίτι της.

Φυσικὰ τὸ τέλειο δοχεῖο ἐνοιωθε ὑπερήφανο ποὺ ἐκπλήρωνε ἀπόλυτα καὶ τέλεια τὸ σκοπὸ, γιὰ τὸν ὁποῖο εἶχε κατασκευαστεῖ.

Τὸ ραγισμένο δοχεῖο ἦταν δυστυχισμένο ποὺ μόλις καὶ μετὰ βίας μετέφερε τὰ μισὰ ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔπρεπε καὶ ἐνοιωθε ντροπὴ γιὰ τὴν ἀτέλειά του.

* * *

Ἦστερα ἀπὸ δύο χρόνια, τὸ ραγισμένο δοχεῖο δὲν ἄντεχε πιά τὴν κατάστασι αὐτὴ καὶ ἀποφάσισε νὰ μιλήσῃ στὴν γριὰ.

«Ντρέπομαι τόσο γιὰ τὸν ἑαυτὸ μου καὶ θέλω νὰ σοῦ ζητήσω συγγνώμη!...».

«Μὰ γιατί;», ρώτησε ἡ γριὰ.

«Γιὰ ποῖο λόγο νιώθεις ντροπὴ;!...».

«Ἔ, νά!... Δύο χρόνια τώρα μεταφέρω μόνο τὸ μισὸ νερὸ λόγῳ τῆς ρωγμῆς μου καὶ ἐξαιτίας μου κοπιάζεις ἄδικα καὶ ἐσύ!...».

Ἡ γριὰ χαμογέλασε: «Παρατήρησες, ὅτι στὸ μονοπάτι ὑπάρ-

χουν λουλούδια μόνο στην δική σου πλευρά και όχι στην μεριά του άλλου δοχείου;...

Πρόσεξα την ατέλειά σου και την εκμεταλλεύτηκα.

Φύτεψα σπόρους στην πλευρά σου και έσύ τους πότιζες!...

Αν δέν ήσουν έσύ, αυτή ή όμορφιά δέν θα λάμπρυνε τό σπίτι μου!...».

* * *

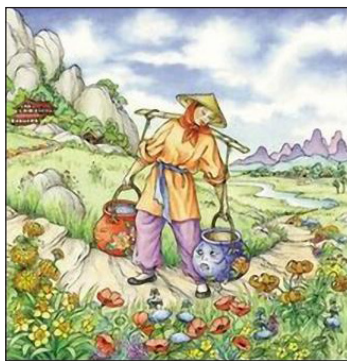
Βέβαια, δέν ήταν ή ατέλεια του δοχείου που τό έκανε ξεχωριστό, αλλά ή **ιδιαιτέρη ικανότητα της γριάς νά διακρίνει και νά χρησιμοποιήσκει την αδυναμία του.**

Ο καθένας μας έχει τις «ρωγμές» του και τις «αδυναμίες» του που μπορούν νά γίνουν χρήσιμες και νά όμορφύνουν την ζωή μας.

Κάθε «ρωγμή» μπορεί νά κάνει την ζωή μας πιό πλούσια και πιό ένδιαφέρουσα, αρκεί νά βρεί κάποιος την όμορφιά που μπορεί νά δώσει ή ατέλειά μας.

«Ραγισμένοι» φίλοι, μην ξεχνάτε νά σταματάτε στην άκρη του δρόμου και νά απολαμβάνετε τό άρωμα των λουλουδιών που φυτρώνουν στην μεριά σας.

Αν ό καθένας μας μετέτρεπε, σάν την γριά, τις ατέλειες του διπλανού του σέ κάτι χρήσιμο και όμορφο, σίγουρα ό κόσμος μας θα ήταν καλλίτερος.

(*) Από τό διαδίκτυο. • Επιμέλ. ήμετ.